

Maica Paraschiva este medicul unui sat din Ialomița. Povestea ei de viață: „Nu” nu există!

Eu, în viață, am constatat că <Nu> nu există. Orice problemă are o soluție, o rezolvare! Numai că omul trebuie să vrea, să aibă dorință” – a declarat Maica Paraschiva Cornea în urmă cu câteva zile la un post de televiziune.

Maica Paraschiva, originară din Vicovu de Sus, Suceava, este din 2008 medic de familie într-un mic sat din Ialomița, la Giurgeni.

A ales viața monahală înainte de această profesie. La vârsta de 18 ani a intrat în obștea Mănăstirii Vorona.

Totul a început în 1999, pe când era încă la Vorona. A fost selectată să facă parte, alături de alte 150 de maici din țară, dintr-un proiect-pilot inițiat de Patriarhia Română în colaborare cu Ministerul Sănătății. Scopul acestuia era de a le învăța pe călugărițe noțiuni medicale.

A urmat școala postliceală de asistente, apoi a decis să meargă mai departe. S-a înscris la Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București, pe care a terminat-o în 2007, cu specializarea medicină de familie.

Întrebată despre propria persoană, Maica Paraschiva spune că „este un copil

simplic, un copil crescut la țară. Cu o copilărie foarte frumoasă, cu visele și gândirea oricărui copil”.

„Când m-am gândit ce aș vrea să fac: <mi-ar plăcea să mă duc la mănăstire!> Și, într-o zi de luni, am plecat. Și am ajuns la mănăstire și a fost ceva de vis! Tot acel colectiv, toate acele discuții, acea colaborare. Una e să fii acasă 6-7 persoane, una e să fii 70-80 de persoane. Și să le vezi toate ca niște furnicuțe și fiecare își face treaba ei și niciuna nu întreabă nimic”.

În satul Giurgeni a ajuns în 2008. Își amintește cum făcea naveta dimineața cu cizme de cauciuc pentru a ajunge în localitate. Inițial a reamenajat cabinetul, iar apoi a accesat fonduri europene pentru a pune pe picioare un loc adecvat pentru consultații.

„Din 2008 sunt aici, cunosc satul, cunosc casele, gospodăriile. Când se vine la cabinet știu cum să abordez discuția. Știu ce tratament să prescriu, pentru că știu situația financiară de acasă și atunci voi opta pentru un tratament foarte bun, dar mai ieftin”, spune maica.

Monahia se împarte între Giurgeni, Secția de pediatrie a Spitalului Județean din Slobozia și Cabinetul Centrului Social al Episcopiei din Slobozia.

Cum reușește să împace toate acestea cu viața monahală și să mai aibă timp și de rugăciune? Cu răbdare:

„Pe primul plan cred că este răbdarea! Și contează foarte mult sinceritatea! Să fii sincer cu cel din fața ta, să fii sincer cu tine însuși! Eu, în viață, am constatat că <Nu> nu există”. Orice problemă are o soluție, o rezolvare! Numai că omul trebuie să vrea, să aibă dorință. Nu să așteptăm, nu să stăm! Cum am jumătate de oră liberă, în ora aia trebuie să fac ceva! Voi da răspuns! Ce ai făcut în ora aceea? Ți-am dat o oră la dispoziție! Ai făcut ceva cu ea, ai înmulțit-o? Sau ai stat în fotoliu și te-ai uitat pur și simplu?”

Își găsește liniștea mai ales seara, atunci când se retrage la Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Mina” – Paraclis Episcopal din Slobozia.

„Vezi frumusețea zilei de astăzi? Toată lumea este într-o alergătură permanentă, într-un neajuns permanent, într-o crispă a feței permanente. Dacă noi în interiorul nostru suntem zbucium, permanent zbucium, nu vedem! Nu-l vedem nici pe Dumnezeu în tot zbuciumul acela!”.

Maica a vorbit pe larg despre misiunea ei ca monahie și medic în urmă cu 3 ani la

Emisiunea „Valoarea Faptei” realizată de Trinitas TV.

Foto credit: Trinitas TV

basilica.ro